

MICHELIN

Majorka, Minorka, Ibiza

ERGO
HESTIA®

Udane
Wakacje

Partner wydawniczy Bezdroża

Tytuł:	Majorka, Minorka, Ibiza
Teksty:	Dominika Zaręba
Redaktor prowadzący:	Magdalena Suchy-Polańska
Redakcja i aktualizacja:	Jerzy Terka
Korekta:	Małgorzata Przybyłowicz
Redakcja techniczna map:	Małgorzata Czopik, Patrycja Mikulska
Skład:	Magdalena Suchy-Polańska
Zdjęcie na okładce:	© Domenico Farone / Dreamstime.com

Autorzy i wydawca przewodnika dołożyli wszelkich starań, by jego treść była jak najbardziej zgodna z rzeczywistością. Nie mogą jednak przyjąć odpowiedzialności za jakiegokolwiek skutki wynikłe z wykorzystania zawartych w nim informacji.

Będziemy wdzięczni naszym Czytelnikom za informacje dotyczące błędów i nieaktualnych informacji. Wszelkie uwagi są dla nas cenne, gdyż dzięki nim możemy poprawić kolejne wydania.

Helion S.A.
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:
<http://bezdroza.pl/user/opinie/?bemmi1>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie I
ISBN: 978-83-246-4391-2

Copyright © Le Guide Vert Michelin – Michelin & cie
Le Guide Vert Michelin, 46, avenue de Breteuil, 75324 Paris Cedex 07
Copyright © for the Polish Edition by Helion, 2012

Przewodniki Michelin 100 lat tradycji!

Przewodniki Michelin to doskonała inspiracja dla tych wszystkich, którzy pragną odkrywać kulturalne i naturalne dziedzictwo świata. To kulinarna i turystyczna biesiada, najpiękniejsze trasy, najwygodniejsze hotele. To ponad 150 tytułów przedstawiających największe atrakcje – na świecie, w Europie i we Francji.

Pierwszy przewodnik Michelin ukazał się ponad **sto lat temu**. Kiedy na przełomie XIX i XX wieku na francuskich drogach pojawiły

się pierwsze „automobile” André

Michelin założył we Francji sieć biur informacji podróżniczej, które wskazywały najlepsze trasy i miejsca warte odwiedzenia, doradzały, gdzie przemocować lub zatrzymać się na obiad. W 1900 r., czyli niecały rok po pierwszym samochodowym rajdzie dookoła Francji, Michelin dokonuje przełomu wydając pierwszy przewodnik w czerwonej okładce, w którym podróżujący mogli znaleźć wiele cennych wskazówek. W 1926 roku, dział turystyczny Michelin przedstawił pierwszy przewodnik regionalny, w którym zgrupowano najbardziej poszukiwane trasy i atrakcje turystyczne. Ciekawostki poszeregowano według systemu gwiazdkowego, który obowiązuje do dziś. Zamiast dotychczasowego koloru czerwonego służącego do rozróżniania przewodnika hotelarskiego, w 1939 roku wprowadzono kolor zielony.

Od roku 2006 wydawnictwo Bezdroża – partner wydawniczy koncernu Michelin w Polsce – publikuje polskojęzyczne wydania słynnych przewodników po krajach i miastach.

Nie można zapominać, że **wszystko ulega nieustannym zmianom**. Informacje praktyczne dotyczące podróży błyskawicznie się dezaktualizują: powstają nowe hotele i restauracje, zmieniają się ceny i godziny otwarcia... Zmiany są również codziennością kultury, sztuki, przemysłu i rzemiosła. Od nowinek nie są wolne nawet miejsca najbardziej znane: są przebudowywane, szczytą się nowymi nabytkami lub poszerzoną ofertą kulturalną – to wszystko wzbogaca program tradycyjnych tras turystycznych.

Zielony Przewodnik **odkrywa i omawia te zmiany**. Prezentowane atrakcje poddaje nieustannej ocenie stosując **unikalny system rekomendacji turystycznych**:

- ★★★ zobacz koniecznie
- ★★ warto odwiedzić
- ★ godne uwagi

Spis treści

INFORMACJE PRAKTYCZNE

Przed wyjazdem	8
Transport.....	10
Na miejscu	11
Noclegi	17
Jedzenie.....	21
Rozrywka.....	23
Kalendarz fiest.....	25

ZAPROSZENIE DO PODRÓŻY

Oto Baleary	32
Kalendarium historyczne	35
Kultura i sztuka.....	37
Produkty regionalne Majorki i Minorki.....	40

ZWIEDZANIE

Majorka44

Palma	45
Majorka – wybrzeże na wschód od Palmy.....	55
Majorka – wybrzeże na zachód od stolicy.....	58
Majorka północno-zachodnia	62
Majorka północna	71
Majorka wschodnia.....	76
Majorka południowo-wschodnia.....	80

Minorka85

Maó (hiszp. Mahón).....	87
S'Albufera des Grau.....	90
Es Castell.....	91
Binibèquer i region Sant Lluís.....	92
Alaior.....	94
Es Mercadal i El Toro	95
Fornells	96
Cap de Cavalleria	96
Ferrieres.....	98
Ciutadella.....	99

Ibiza (Eivissa)106

Ibiza miasto (kat. Eivissa)	109
Sant Antoni de Portmany	116
Sant Josep de sa Talaia i okolice.....	118
Santa Eularia des Riu.....	119
Sant Carles de Peralta	120
Sant Miquel de Balansat.....	122
Sant Joan de Labritja i okolice	123
Portinatx.....	123
Ses Salines	124

Formentera125

La Savina (hiszp. La Sabina) – port.....	127
Ses Salines – Park Przyrodniczy	127
Sant Francesc Xavier (hiszp. San Francisco Javier).....	127
Sant Ferran de ses Roques (hiszp. San Fernando de les Roques)	128
Es Pujols.....	128
El Caló de Sant Agustí.....	129
El Pilar de la Mola	129
Far de la Mola	129

SŁOWNICZEK 132

INDEKS 140

Spis planów i map

Palma	46
Alcúdia	74
Maó.....	88–89
Ciutadella.....	100–101
Ibiza.....	108–109

Majorka ★★★

George Sand nazywała Majorkę „Wielką Balearą”. „Jest to największa i najbardziej urodzajna wyspa w archipelagu Balearów, relikwie kontynentu, o silnie zaznaczonych wpływach śródziemnomorskich, który połączywszy bez wątpienia Hiszpanię z Afryką, cieszy się klimatem i wytworami zarówno jednej, jak i drugiej” – pisze George Sand po spędzeniu na wyspie trzech zimowych miesięcy na przełomie lat 1838 i 1839. Towarzyszył jej wtedy Fryderyk Chopin.

Majorka to przede wszystkim 550 km wybrzeża i ponad 200 plaż, od szerokich, złotych, piaszczystych plaż przy dużych ośrodkach turystycznych po małe naturalne plaże wciśnięte w skaliste zatoki. To właśnie wspaniałe warunki naturalne do wypoczynku, klimat i malowniczy krajobraz sprawiły, że wyspa stała się miejscem rozwoju masowej turystyki, począwszy od lat 60. ubiegłego stulecia. Pierwsi podróżnicy odkryli Majorkę już w XIX w. Przybywa tu rocznie około 10 mln wczasowiczów.

George Sand w swojej książce *Zima na Majorce* przewidziała rozwój turystyki na wyspie, pisząc: „W chwili obecnej zalecałabym taką podróż tylko artystom o silnym cieple i pełnym pasji umyśle. Bez wątpienia przyjdzie czas, gdy delikatniejsi miłośnicy podróży, a nawet piękne kobiety będą mogły jechać do Palma tak, jak do Genewy, bez zbytej fatygi i niedogodności”. Jednak na pewno nie spodziewała się takiego boomu i przeinwestowania turystycznego, zabudowania ogromnych części wybrzeża hotelami, apartamentowcami oraz willami i domami letniskowymi (w niektórych regionach należą one głównie do obcokrajowców) czy powstania masowej infrastruktury turystycznej odbiegającej od stylu wyspy, często bez charakteru. Na szczęście Majorka zachowała swój urok, malowniczość i koloryt, a na wyspie wciąż można znaleźć zakątki przyrodnicze i obiekty dziedzictwa kulturowego, które urzekają urodą i egzotyką. Są wśród nich dawne rezydencje, klasztory i zabytkowe kościoły, gdzie panuje kult Matki Boskiej pod różnymi postaciami. Najbardziej znaną jest Czarna Madonna z Lluc – patronka wyspy. Piękne są także wsie i miasteczka interioru zbudowane z pomarańczowego piaskowca, z wąskimi uliczkami, zielonymi okiennicami, w których czas jakby zatrzymał się w miejscu. Swoistym symbolem wyspy stały się zabytkowe wiatraki *molinos*, które służyły niegdyś do pompowania wody albo mieleńia ziarna. Niezwykła jest jednocześnie kosmopolityczna i tradycyjna w architekturze i krajobrazie stolica wyspy – Palma, nazywana niekiedy małą Barceloną, która inspirowała tak wielkich artystów jak Joan Miró.

Słoneczne plaże Majorki

© Miguel Comas / Shutterstock.com

Magiczny dziedziniec rezydencji w Palmie

Majorka wyróżnia się trzema typami krajobrazów. Łańcuch górski Serra de Tramuntana ciągnie się wzdłuż północno-zachodniego wybrzeża wyspy z klifami i skalistymi szczytami przekraczającymi 1000 m n.p.m. i najwyższym – Puig Major (1445 m n.p.m.). Centralną część tworzy żyzna nizina Es Pla z winnicami, sadami oliwnymi, migdałowymi, figowymi i cytrusowymi. Południowo-wschodnią część wyspy zajmuje urozmaicona zjawiskami krasowymi wyżyna Serra se Llevant z najwyższymi wierzchołkami przekraczającymi 500 m n.p.m. Majorka to także kraina jaskiń, których doliczono się tu ponad cztery tysiące. Najśłynniejsze z nich to: Coves de Drach, Coves de Arta, Coves de Campanet, Coves des Hams czy Coves de Génova.

Władze Balearów starają się ostatnimi czasy chronić krajobraz i przyrodę wyspy, już blisko 40% powierzchni Majorki stanowi obszar parku narodowego (Archipelag Cabrera), parków przyrodniczych – takich jak S'Albufera, wyspa sa Dragonera, Mondragó oraz rezerwatów przyrody i obszarów chronionego krajobrazu. Planowane jest zgłoszenie obszaru górskiego Tramuntana na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Majorka była zamieszkała już w epoce brązu, pierwsze ślady prehistorycznej kultury talajockiej sięgają 1200 r. p.n.e. W starożytności rządili tu Kartagińczycy i od 123 r. p.n.e. Rzymianie. Przejściowo była podbita przez Wandalów i Bizantyjczyków, a w 903 r. przeszła pod panowanie Arabów. W wyniku rekonkwisty króla Jakuba I Zdobywcy od 1229 r. Majorka znalazła się w posiadaniu Aragonii. W latach 1276–1349 stanowiła część samodzielnego Królestwa Majorki. Później ponownie była częścią Królestwa Aragonii oraz Zjednoczonego Królestwa Hiszpanii. W wiekach XVI i XVII zwanych epoką dekadencji i upadku Majorkę masowo nękali piraci tureccy i berberyjscy. Podniosła się na nowo po wojnie o sukcesję hiszpańską zakończonej traktatem w Utrechcie w 1713 r. W 1983 r. stała się częścią Autonomicznej Wspólnoty Wysp Balearów.

Poza turystyką społeczność lokalna trudni się rolnictwem i przetwórstwem żywności. Słynne stały się takie produkty regionalne jak kiełbasa wieprzowa *sobrassada*, ciasto *ensaimada* w kształcie spirali czy wyśmienite wina. Na wyspie kwitnie też tradycyjne rzemiosło artystyczne – szewstwo i wytwórczość skórzana, ceramika, wytwórczość szkła oraz produkcja sztucznych pereł i biżuterii.

Mieszkańców wyspy doskonale charakteryzują słowa George Sand: „Majorkańczyk zawsze znajdzie jakiś powód, aby się nie spieszyć. Życie jest takie długie!”. W takim rytmie zalecane jest także podróżowanie i wypoczywanie na wyspie.

Palma★★

Palma, stolica Majorki to zabytkowe miasto portowe z klimatem i rozmachem, liczące blisko 397 tys. mieszkańców. Nazywana jest labiryntem smaku, festą pomysłów, wielkim artystycznym targiem oraz żywą ekspozycją architektury różnych epok, sztuki i rzemiosła. George Sand opisywała ją jako miasto „o bardzo wyraźnym charakterze, posiadającym

Almoina Pl. GZ	6	Drassana Pl.	FZ 58	Sant Pere Nolasc	GZ 133
Antoni Maura Av. GZ	12	Ducs de Palma de		Santa Clara	HZ 135
Antoni Planas i Franch	HZ 13	Mallorca Rambla dels	GXY 60	Sastre Roig	GY 136
Apuntadors	FZ 15	Forn de la Gloria	FZ 69	Temple	HZ 141
Ballester Travessia	HY 25	Jaume II	FZ 85	Tous i Maroto	GY 144
Born Pas. des	GY	Jaume III Av.	FY	Weyler Pl.	GY 148
Bosseria	HY 34	Josep Maria Quadrado	PLHZ 94		
Cadena	GZ 36	Monti-Sion	HZ 108	La Llotja	FZ C
Calatrava	HZ 37	Palau Reial	GZ 109	Ajuntament de Palma	GZ H
Can Pueyo	GY 40	Portella	GZ 114	Can Berga	GY J
Can Savella	HZ 42	Ramón Llull	HZ 118	Museu Diocesà	GZ M ²
Can Serra	HZ 43	Rei Joan Carles I Pl.	GY 119	Museu de Mallorca	GZ M ¹
Conquistador	GZ 50	Reina Pl.	GZ 120	Museu d'Art Espanyol	
Constitució	GY 51	Riera	GY 121	Contemporani	HY M ³
Convent de Sant		Sant Bartomeu	GY 130	Gran Hotel	GY T
Francesc	HZ 54	Sant Francesc Pl.	HZ 132	Palau Solleric	GY Z
Corderia	HY 57				

„kilka pierwszorzędnych zabytków, pięknych i rzadkich”, w którym „styl mauretański utrwalił się w najmniejszych nawet budowlach”. Spacer wąskimi uliczkami i placami miasta, wśród zabytkowych kamienic i rezydencji w stylu barokowym czy katalońskiego *art nouveau*, zagłądanie do zabytkowych i magicznych patiów kamienic, odpoczynek w ogródku jednej z gustownych artystycznych kawiarni czy restauracji, kontemplowanie panoramy starego miasta od strony parku Parc de La Mar z katedrą La Seu i pałacem Almudaina na pierwszym planie – to rytuały wszystkich zwiedzających miasto. Założyli je najprawdopodobniej Rzymianie, nadając mu nazwę Palma. W czasach muzułmańskich nazywała się Madina Mayurqa. Po konkwiescie Jakuba I mówiono o niej także Ciutat de Mallorca. Dopiero król Hiszpanii Filip V po wojnie o sukcesję hiszpańską powrócił do starożytnej nazwy stolicy Palma de Mallorca. W 2008 r. władze Balearów skróciły nazwę stolicy i oficjalnie miasto nazywa się dziś po prostu Palma.

Proponujemy rozpoczęcie wędrowki od widowiskowego i tętniącego życiem pasaży **Passeig des Born** ocienionego wysokimi platanami, przy którym ulokowało się wiele kawiarni i restauracji oraz dostojnych kamienic, na czele z rezydencją **Palau Solleric** pod nr. 27. Mieści się tu centrum kulturalne z czasowymi wystawami oraz czynny codziennie od rana do wieczora punkt informacji turystycznej (dostaniemy mapę miasta i kilka cennych wskazówek). Budynek został wzniesiony w 1763 r. dla zamożnej rodziny kupieckiej handlującej m.in. oliwą – Marc Antoni Vallčs d'Almadrí de Berga. Największym walorem rezydencji jest patio, jedno z najpiękniejszych w Palmie, z dekoracyjnymi podcieniami i okazałymi schodami. Budynek łączy w sobie typowe elementy architektury majorkańskiej z europejskim barokiem.

Północny kraniec Passeig des Born zajmuje plac Plaça Rei Joan Carles I, gdzie skręcamy w ulicę Avinguda Unió i mijamy plac **Plaça Mercat**, przy którym zwracają uwagę dwie wspaniałe kamienice. Zabytkowy dom **Can Berga** (Palau de Jústicia – budynek sądu) z okazałym patio z podcieniami

był przebudowany w stylu barokowym w 2. poł. XVIII w. Secesyjny **Can Casasayas** ★ przywodzi na myśl budowlę w stylu katalońskiego *art nouveau* rodem z Barcelony (projektantami byli Guillem Reynés i Font oraz Francesc Roca).

Kilka kroków dzieli nas od charakterystycznego dla starówki placu **Plaça Weyler**, który zdobi perełka architektoniczna miasta: budynek pierwszego na wyspie hotelu – **Gran Hotel** ★★. Obecnie jest to siedziba fundacji, która odrestaurowała obiekt. Na placu znajduje się również muzeum i sala wystawowa z czasowymi ekspozycjami sztuki – **Plaça Weyler 3** - tel. +34 971 464550 - otwarte wt.–sb. 10.00–21.00, nd. 10.00–14.00, wizyta gratis. Ta wspaniała budowla została zaprojektowana w stylu katalońskiego *art nouveau* przez znanego architekta rodem z Barcelony – Lluísa Domènech i Montanera, a wzniesiona w latach 1901–1903. W dekoracji wykorzystano elementy orientalne i neogotyckie

Uliczki w centrum Palmy

© Lunamirra / Dreamstime.com

Wybrzeże w okolicach Palmy

© Ruedglatbe- / Dreamstime.com

– warto zwrócić uwagę na wieńczące fasadę budowli figury orłów, kapitele z motywami roślinnymi i wielobarwną mozaikę ceramiczną.

Po drugiej stronie Plaça Weyler, pod nr. 9 mieści się słynna cukiernia – kawiarnia **Forn des Teatre** z charakterystyczną stylizowaną, zielono-żółtą witrzyną wejściową. Można tu spróbować m.in. słynnej majorkańskiej *ensaimady*. Obok powstała restauracja z tapas oznakowana podobnym szyldem.

Z Plaça Weyler strome schody doprowadzą nas do głównego placu miasta – **Plaça Major** * zamkniętego z czterech stron prostymi w formie, żółtymi, trzypiętrowym budynkami z podcieniami. Ten niewielki, tętniący życiem plac zajmują głównie ogródki kawiarni i restauracji oraz stragany z pamiątkami. Chętnie występują tu miejscowi i przyjezdni artyści. Pod placem znajduje się duże podziemne centrum handlowe oraz parking.

Dalej można ruszyć **Carrer Colom** – wąską uliczką ze sklepami z pamiątkami. Kolejnym przystankiem będzie **Plaça de Cort** z zabytkowym ratuszem miejskim – **Ajuntament de Palma** pod nr. 1, który był m.in. siedzibą władzy wykonawczej dawnego Królestwa Majorki. Fasada budynku wzniesionego w latach 1649–1680 reprezentuje styl barokowy z elementami manieryzmu, jej ozdobą jest balkon oraz zegar zwany „En Figuera”. Jest to klasyczny przykład stylu rezydencji majorkańskich składających się z parteru, jednego piętra z wysokimi oknami oraz niskiego stryszku z wykuszem. W XIX-wiecznym wnętrzu zobaczymy m.in. typowe dla Majorki wielkie figury ludzi z drewna i kartonu, wysokie na 4,20 m, zwane Gigantes, ubrane w tradycyjne stroje (parady takich figur można zobaczyć podczas jednej z lokalnych fiest, które są ważnymi elementami miejscowego obrządku).

Z Plaça de Cort uliczką Covent de Sant Francesc dojdziemy do Plaça de Sant Francesc z kościołem i klasztorem Franciszkanów – **Basilica de Sant Francesc** – *otwarte: pn.–sb. 9.30–12.30 i 15.30–18.00, nd. i święta 9.00–12.30 - bilet 1 EUR - tel. +34 971 712695*. Można też dojść do placu nieco bardziej krętą drogą, przez Carrer de s'Almudaina, gdzie zobaczymy ciekawy gotycki łuk Arc de s'Almudaina, pozostałość średniowiecznych fortyfikacji miasta.

Franciszkanie przybyli do Palmy niedługo po konkwiesci króla Jakuba I. Prawdopodobny początek prac przy budowie tego wielkiego klasztoru i kościoła Franciszkanów datuje się na rok 1286 r. Wygląd zewnętrzny budynku nie jest oryginalny, gdyż wcześniejsza fasada gotycka oraz znaczna część kościoła została zniszczona przez piorun w 1580 r. Odbudowa świątyni, jaką możemy podziwiać współcześnie, rozpoczęła się w 1618 r. i wraz z późniejszymi modyfikacjami trwała aż do połowy wieku XIX. W jednej z kaplic mieści się grób oraz płaskorzeźba Ramóna Llulla, XIII-wiecznego misjonarza, filozofa i myśliciela majorkańskiego, którego uznaje się za jednego z twórców literackiego języka katalońskiego. Obok kościoła znajduje się klasztor z wewnętrznym podwórzem z gotyckimi krużgankami, które były przez wieki przebudowywane. Przed kościołem zobaczymy pomnik ojca Junípero Serry, majorkańskiego misjonarza franciszkanina, który w XVIII w. zakładał misje w Kalifornii i Meksyku.

Z Plaça de Sant Francesc zmierzamy wąskimi uliczkami na południe do najwspanialszych zabytków miasta – **katedry La Seu** ** i pałacu królewskiego **Palau d'Almudaina** przy Plaça d'Almoina. Tuż przy katedrze ciągnie się zachowany fragment **renesansowych murów miejskich Dalt Murada** **, zbudowanych w miejscu wcześniejszych umocnień średniowiecznych (pierwsze mury zbudowali Rzymianie).

Można spacerować koroną murów wzdłuż pasażu Passeig de Dalt Murada. Roztacza się stąd wspaniały widok na Parc de la Mar z zatoką Badia de Palma w tle i na stare miasto. Przy murach mieści się też popularne, otwarte miejsce koncertowe **Ses Voltes**. Spacer uliczkami starego miasta można zakończyć odpoczynkiem w **Parc de la Mar** * rozłożonym u stóp murów miejskich. Z Plaça d'Almoina możemy zejść np. schodami **Costa de la Seu** na zachód od placu, u stóp których zobaczymy **Personatge** * – rzeźbę Miró zwaną Jajkiem.

Wieczorem warto przespacerować się wzdłuż wybrzeża Palmy pasażem pieszo-rowerowym **Passeig Marítim**, mijając port rybacki, przystań jachtów i statków wycieczkowych z piękną panoramą miasta.

La Seu **

Plaça Almoina - *otwarte: IV–V i X pn.–pt. 10.00–17.15, VI–IX, pn.–pt. 10.00–18.15, XI–III pn.–pt. 10.00–15.15, cały rok – sb., 10–14.15 oraz w czasie nabożeństw - wstęp 4 EUR - tel. +34 971 723130 - <http://www.catedraldemallorca.org>*.

Majestatyczna i smukła gotycka katedra z ogromnymi przyporami jest ikoną i symbolem miasta oraz najcenniejszym zabytkiem Balearów. Jej widok robi szczególne wrażenie od strony morza, kiedy przypląwa się do portu w Palmie promem. Bajkowo wygląda też

odbijająca się w jeziorze Parc de la Mar oraz kiedy jest podświetlona w nocy. Katedra jest nazywana także **Catedral del mar** (katedrą morza, ze względu na bliskość morza), **Catedral de la luz** (katedrą światła – 87 okien i 7 rozet) oraz **Catedral del espacio** (katedrą przestrzeni – ze względu na ogromną przestrzeń wnętrza; główna nawa ma 121 m długości i 44 wysokości, a szerokość całej świątyni wynosi 55 m).

Geneza budowy świątyni (siedziby diecezji Majorjki) sięga początków XIV w. Zgodnie z legendą jej powstanie miał zainicjować już król Jakub I Zdobywca w 1230 r. ku czci Matki Boskiej, która uratowała jego flotę w czasie dotkliwej burzy. Świątynia została wzniesiona z pomarańczowego piaskowca (wydobywanego w Santanyi) w miejscu dawnego meczetu. Wiadomo na pewno, że budowę zlecił król Jakub II, syn słynnego konkwistadora, i poświęcił ją w 1346 r. Katedra była budowana przez blisko 300 lat (1306–1601).

Wnętrze katedry tworzy wysoko sklepiona nawa główna, podparta 14 smukłymi filarami oraz 2 nawy boczne z 14 kaplicami bocznymi. Wśród nich wyróżnia się kaplica **Capella de Nostra Senyora de la Corona** z figurami aniołów przywiezionymi z klasztoru Kartuzów w Valldemossie. Środek świątyni jest rozświetlony dzięki wysokim oknom w bocznych ścianach i największej na świecie gotyckiej rozecie o średnicy 11,5 m i powierzchni 97 m² składającej się z 1236 kolorowych kawałków szkła.

Cennym elementem wnętrza katedry jest ażurowy baldachim – **Baldachino** – wykonany z kutego żelaza, przypomina-

jący koronę cierniową, który wisi nad prostym alabastrowym stołem tworzącym ołtarz (niedokończony). Baldachim wg projektu **Antonio Gaudiego** wzbudzał wiele kontrowersji – został ustawiony w miejscu barokowego ołtarza. Gaudí w latach 1903–1914 kierował pracami związanymi z odnową świątyni; wielki architekt kataloński przebudował także prezbiterium **Capella Reial** oraz ozdobił kościół licznymi ornamentami w stylu

© Postivsepole / Dreamstime.com

Fasada katedry La Seu

© compass / Dreamstime.com

Katedra La Seu

Katedra La Seu

katalońskiego *art nouveau*. Artysta porzucił prace w katedrze ze względu na rosnące konflikty z władzami kościoła związane z jego niekonwencjonalnymi projektami modernizacji wnętrza świątyni.

W 2007 r. wprowadzono do katedry kolejny oryginalny element. Znany malarz majorkański **Miquel Barceló** (przedstawiciel nurtu zwanego transawangardą) zaprojektował i ozdobił ogromnym **ceramicznym murałem kaplicę Capella de Sant Pere** ★★. To zupełnie wyjątkowe przedstawienie biblijnej zamiany wody w wino w Kanie oraz Chrystusa wśród owoców morza i ziemi. W ten sposób katedra stała się uosobieniem trendu wyróżniającego współczesną Majorkę, który polega na niezwykle wręcz łączeniu dziedzictwa i tradycji z nową sztuką.

W katedrze mieści się także muzeum – **Museu de la Catedral** z obrazami średnio-wiecznych malarzy, dziełami sztuki liturgicznej i relikwiami świętych.

Palau Reial d'Almudaina – Alcázar Reial (Pałac Królewski)

C. del Palau Reial - otwarte: wt.–nd. 10.00–20.00 - wstęp dla os. dorosłej – 4 EUR - w środy dla obywateli UE – gratis - tel. +34 971 214134.

Pałac królewski, którego nazwa oznacza w języku arabskim cytadelę, został wzniesiony przez króla Jakuba II w 1309 r. przy wykorzystaniu murów wcześniejszej twierdzy mauryjskiej. Dzisiaj pałac jest siedzibą parlamentu wyspy oraz władz wojskowych, ale w czasie oficjalnych wizyt król Hiszpanii rezyduje właśnie tutaj, zgodnie z prastarą tradycją. Obiekt zwiedza się w grupie z przewodnikiem. Zobaczymy m.in. dziedziniec pałacowy, XIV-wieczną gotycką prywatną kaplicę króla – Capella de Santa Anna z romańskim portalem oraz komnaty królewskie.

Parc de la Mar ★

Park założono w latach 60. XX w. według projektu katalońskiego architekta Josepa Lluísa Seta (projektował budowle w Barcelonie, Paryżu, Bostonie) oraz Joana Miró. Główną część parku tworzy sztuczne jezioro z fontanną, w którego tafli wspaniale odbija się sylwetka katedry. W parku zobaczymy wiele dzieł Joana Miró – rzeźby oraz **mural** ★ ze słynną mozaiką ceramiczną mistrza, będącą jakby przedstawieniem nieba, ptaków i morza, od którego dzieli nas zaledwie kilkanaście metrów. Drugą część parku stanowi gaj palmowy z białymi ławkami oraz ogród z placem zabaw. Jedyнным „zgrzytem” w tym pięknym parku jest odcięcie go od wybrzeża przez ruchliwą drogę szybkiego ruchu. To tak jakby miasto odwróciło się od morza, na brzegu którego wyrosło...

Museu de Mallorca (Muzeum Historii Majorki)

C. de la Portella 5 - otwarte: 16 III–15 X wt.–sb. 9.00–15.00, nd. 10.00–14.00, 16 X–15 III wt.–sb. 10.00–14.00 i 18.00–20.00, nd. 10.00–14.00 - bilet dla os. dorosłej – 3,40 EUR - tel.: +34 971 717540.

Bardzo ważne muzeum historii Majorki – mieści się we wspaniałej rezydencji Palau d'Aiamans z 1634 r. W czteropiętrowym muzeum (podziemie, parter i 2 piętra) zapoznamy się z historią wyspy od czasów prehistorycznych – epoka talajocka po współczesne.

Museu d'Art Espanyol Contemporani – Fundació Joan March (Muzeum Współczesnej Sztuki Hiszpańskiej)★

C. de Sant Miquel 11 - otwarte pn.–pt. IV–X 10.00–18.30, sb. 10.00–14.00, XI–III 10.00–17.00, sb. 10.00–14.00 - wstęp gratis - tel. +34 971 71351.

W muzeum prowadzonym przez fundację założoną przez znanego finansistę i przedsiębiorcę hiszpańskiego XX w. – Joana Marcha, eksponowane są prace 52 artystów hiszpańskich, wśród których są: Joan Miró, Pablo Picasso, Salvador Dalí i Miguel Barceló.

La Llotja (Budynek dawnej giełdy)★

Passeig Sagrera - otwarte tylko w czasie wystaw, wt.–sb. 11.00–14.00 i 17.00–21.00, nd. 11.00–13.30 - tel. +34 971 711705.

Budynek ten znajduje się w pobliżu nadmorskiego pasażu przy malowniczym porcie – przystani łodzi i imponujących jachtów. Został wzniesiony w latach 1426–1448 w stylu katalońskiego gotyku, zaprojektowany przez majorkańskiego rzeźbiarza i architekta – Guillemo Sagrera. W czasach upadku Palmy (XVI–XVII w.) giełdę zamieniono na spichlerz. W pobliżu **La Llotja** przy tej samej ulicy możemy zobaczyć jeszcze jeden piękny zabytkowy budynek dawnego handlowego sądu rozjemczego – **Consolat de la Mar**, którego początki datuje się na XV w. Dzisiaj ma tu siedzibę rząd Autonomicznej Wspólnoty Wysp Balearów. W głównej fasadzie budynku w stylu renesansowo-barokowym zwraca uwagę elegancka loggia.

Museu Diocesà (Muzeum Diecezjalne)

C. Mirador 5 - otwarte pn.–sb. 10.00–14.00, bilet dla os. dorosłej – 3 EUR - tel. +34 971 723860.

Muzeum w pałacu biskupim – **Palau Episcopal** w pobliżu katedry prezentuje dzieła sztuki sakralnej z katedry **La Seu** oraz innych świątyń i klasztorów Majorjki. Do emblematycznych zabytków należy jaspisowy sarkofag Jakuba II.

Banyš Àrabs (Łaźnie arabskie)

C. de Serra 7 - otwarte IV–XI 9.30–20.00, XII–III 9.30–19.00, bilet dla os. dorosłej – 2 EUR - tel. +34 971 721549.

Łaźnie arabskie, czyli hammam są jednym z nielicznych zabytków muzułmańskich w Palmie i na całych Balearach. Łaźnie datowane na X–XII w. zachowały się w niezmiennym stanie; były wzorowane na termach rzymskich.

Palau March Museu (Muzeum Sztuki Współczesnej)★

Położony tuż za pałacem królewskim. C. Palau Reial 18 - otwarte XI–III, pn.–pt. 10.00–17.00, IV–X pn.–pt. 10.00–18.30, sb. 10.00–14.00 - tel. +34 971 711122.

W tym muzeum, prowadzonym przez fundację Bartolomé March, można zobaczyć m.in. litografy Salvadora Dalí, rzeźby takich artystów jak Auguste Rodin, Eduardo Chillida i Henry Moore oraz unikatową kolekcję kartografii majorkańskiej.

Łaźnie arabskie w Palmie

Majorka, Minorka, Ibiza

Ruszajcie w świat z przewodnikami Michelin!

Zapraszamy w podróż po najwspanialszych regionach świata.

W trzech częściach przewodnika z serii „Udane wakacje” znajdziecie niezbędne informacje o celu Waszej podróży:

- informacje praktyczne – przydatne przed i w trakcie podróży
- zaproszenie do podróży – część prezentująca informacje geograficzno-historyczne i kulturowe
- zwiedzanie – rozdział opisujący interesujące miejsca

Gwiazdki (tradycyjny system oceny atrakcji turystycznych)

- ★★★ zobacz koniecznie
- ★★ warto odwiedzić
- ★ godne uwagi

Precyzyjne **mapy**:

- ogólna mapa Majorki na wewnętrznej stronie przedniej okładki
- mapy najważniejszych miast
- ogólna mapa Ibizy oraz Minorki na wewnętrznej stronie tylnej okładki

Nr katalogowy: **7857**

Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

Zamówienia telefoniczne:
tel.: **0 801 339900**
kom.: **0 601 339900**

ISBN 978-83-246-4391-2

9 788324 643912 >

Zaplanuj trasę podróży
z serwisem
www.ViaMichelin.com

Cena 19,90 zł